

УДК 336.71

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ НБУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Грубляк О.М., Шкрумеляк Н.І.

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Досліджено питання визначення сутності поняття «грошово-кредитна політика». Вивчено співвідношення досліджуваного поняття та поняття «монетарна політика». Підкреслено важливість вдосконалення монетарної політики держави у напрямку забезпечення стабільного розвитку національної економіки. Акцентовано увагу на стабілізації грошової сфери та визначенні грошової маси. Наголошено на зростанні рівня фінансової, грошової та валютної безпеки в Україні. Запропоновані напрями подальшого реформування банківської системи в Україні.

Ключові слова: грошово-кредитна політика, монетарна політика, монетарне таргетування, таргетування обмінного курсу, інфляційне таргетування.

Постановка проблеми. У сучасних умовах питання щодо побудови ефективної грошово-кредитної політики є надзвичайно актуальним, адже вона впливає на фінансовий стан держави та в цілому на соціально-економічне становище в країні. Грошово-кредитна політика є об'єктом пильної уваги уряду кожної держави. Виступаючи головним інструментом державного регулювання економічних процесів, грошово-кредитна політика визначає рівень багатьох макроекономічних показників, таких як: обсяг грошової маси, рівень інфляції, обсяг державного і місцевих бюджетів та інші елементи фінансового ринку. Обґрунтована і виважена грошово-кредитна політика сприяє досягненню загальноекономічних цілей, дозволяє мінімізувати кризові економічні явища та покращувати соціально-економічний розвиток

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання щодо реалізації грошово-кредитної політики активно досліджувалися такими вченими, як: Базилевич В.В., Ветрова І.В., Галушко Ю.П., Оголь Д.О., Стельмах В.С., Швайко М.Л. [3; 7; 8; 15; 18; 19]. Окремі питання сучасного стану розвитку грошово-кредитної політики України та основні засади її формування висвітлені у наукових роботах таких вчених, як: А. Гальчинський, О. Дзюбенко, В. Лагутін, С. Леонов, М. Мороз, В. Прадун, М. Пуховкіна, М. Савлук, Є. Свірідов, А. Сомик, А. Щетинін, О. Шулгіна та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Разом із тим, слід зазначити, що подальшого розвитку потребують питання, пов'язані із розробкою рекомендацій стосовно оптимізації грошово-кредитної політики України в сучасних умовах, з урахуванням негативного впливу на неї таких чинників, як: нестабільна політична та соціально-економічна ситуація, інфляційні процеси, девальвація гривні, різкі коливання валютного курсу, падіння рівня довіри до банківської системи через зростання кількості неплатоспроможних та ліквідованих банків тощо.

Формулювання цілей статті. Тому метою дослідження є уточнення сучасних тенденцій грошово-кредитної політики України, аналіз основних проблем, з якими в останні роки стикається держава в процесі реалізації грошово-кредитної політики та визначенні шляхів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Грошово-кредитна політика – це комплекс заходів у сфері грошового обігу та кредиту, спрямованих на забезпечення стабільності грошової одиниці України шляхом використання визначених Законом України «Про Національний банк України» засобів і методів [1]. Основними об'єктами грошово-кредитної політики виступають грошова маса, валютний курс, швидкість обігу грошей, процентні ставки. А базовими інструментами, згідно чинного законодавства, є: норма обов'язкових резервів для банків; процентна політика; рефінансування банків; управління золотовалютними резервами; операції з цінними паперами на відкритому ринку; регулювання імпорту та експорту капіталу.

Базилевич К.С. трактує грошово-кредитну політику як сукупність форм і засобів державного впливу на пропозицію грошей з метою забезпечення рівноваги між пропозицією грошей і попитом на них [3, с. 554].

Бондаренко Л.А. визначає грошово-кредитну політику як сукупність заходів у сфері грошового обігу і кредитних відносин, які проводить держава [5, с. 58].

Бурда М. вважає, що грошово-кредитна політика – один із альтернативних видів політики уряду, що спрямовується на вплив на процентні ставки і валютні курси, загальніше – на умови фінансових ринків і їхні зв'язки з реальною економікою [6, с. 89].

Ветрова І.П. зміст грошово-кредитної політики представляє, як систему заходів із регулювання грошової пропозиції за її кількістю, структурою, рівнем процентних ставок, ціною і обсягом кредитів, спрямованих на економічне зростання країни, стримування інфляції, забезпечення стабільності грошової одиниці України, забезпечення зайнятості населення, регулювання платіжного балансу з метою задоволення суспільного попиту на гроші [7].

Галушко Ю.П. підкреслює, що грошово-кредитна політика – це упорядковане в часі та цілеспрямоване використання грошово-кредитних інструментів, спрямоване на досягнення цілей економічного зростання [8, с.17].

Кулинська А.В. розуміє грошово-кредитну політику як комплекс взаємопов'язаних та скоординованих заходів держави регулятивного ха-

рактеру, котрі здійснюються безпосередньо Національним банком України або за його участю, і реалізуються через складові механізми фінансово-бюджетної політики за рахунок операційних важелів, дотримуючись при цьому середньострокових орієнтирів, забезпечуючи прозорість політики країни, поєднуючи незалежність у виконанні головної конституційної функції з узгодженістю дій інших органів державної влади [11, с. 191].

Стельмах В.С. трактує грошово-кредитну політику як комплекс заходів у сфері грошового обігу та кредиту, направлених на регулювання економічного зростання, стримування інфляції та забезпечення стабільності грошової одиниці України, забезпечення зайнятості населення та вирівнювання платіжного балансу, що їх проводить держава через свій центральний банк [18, с. 103].

Згодні з точкою зору Оголь Д.О., найбільш вдалим в якості мети грошово-кредитної політики є встановлення взаємозв'язку між її реалізацією та важливими макроекономічними показниками – економічним зростанням, стабільністю національної валюти, рівнем інфляції, збалансованістю платіжного балансу, рівнем зайнятості населення та ін. Таким чином, проводиться важливий зв'язок між реалізацією грошово-кредитної політики та суспільним розвитком [15, с. 15].

Дуже розповсюдженим є використання дослідниками і поняття «монетарна політика». Цікавим є те, що більшість науковців трактують це поняття як тотожне поняттю «грошово-кредитна політика». Такі підходи можна зустріти у роботах Корнєєвої Ю.В., Пономаренко А.А., [10, 16]. Аналогічний підхід можна зустріти і у монографії Стельмаха В.С.: «грошово-кредитну політику часто називають монетарною, оскільки вона є політикою у сфері управління кількістю грошей в обігу» [17, с. 58].

Традиційно в Україні застосовується термін «грошово-кредитна політика». Але останнім часом, враховуючи загальносвітові тенденції розвитку грошової сфери, Рада НБУ вважає за доцільне ініціювати внесення змін до законодавства України в частині заміни терміну «грошово-кредитна політика» на поняття «монетарна політика» [5]. Термін «монетарна політика» є більш розповсюдженим і логічним, тому що він відображає внутрішню єдність регулятивного механізму, який включає три складові: емісійно-грошову, кредитну та валютну політику.

Найбільш поширеним є трактування грошово-кредитної політики як комплексу заходів регулятивного характеру, що реалізується Центральним банком країни (в Україні Національним банком України) або за його участю та здійснюється через грошовий ринок у всіх його різновидах. Серед головних цілей економічної політики держави можна виділити: забезпечення стабільного зростання національної економіки, підтримку ефективного рівня зайнятості населення, стабілізацію рівня цін та інфляції, забезпечення збалансованості платіжного балансу країни у сфері зовнішньої торгівлі. Відповідно до сучасного трактування механізму монетарного регулювання обсяг і структуру грошової маси слід розглядати як індикатор економічної та фінансової ситуації в країні, що характеризує економічну активність та економічне зростання.

Грошово-кредитна політика впливає на стан грошового ринку (як на грошову пропозицію, так і на грошовий попит), а отже і на економіку шляхом застосування відповідних інструментів. До останніх відносяться адміністративні та економічні, правові та інформаційні важелі, які застосовує Національний банк України із метою підтримки рівноваги на грошово-кредитному ринку та забезпечення економічного зростання.

В практиці реалізації грошово-кредитної політики прийнято виділяти її основні режими, які забезпечують дієвість самої політики, а сутність кожного базується на виборі обраного Національним банком України номінального показника [1, с. 41]. Кожний з режимів застосовується у практиці реалізації грошово-кредитної політики різних країн світу. І, звичайно, ці режими характеризуються своїми позитивними і негативними рисами. Так, у своєму дослідженні Авраменко О.О. наводить сильні сторони режимів грошово-кредитної політики [1], а от до слабких сторін, відповідно, відносяться:

- режим монетарного таргетування: недостатня інформованість для суспільства; недовіра у разі значних коливань попиту на гроші; невизначеність майбутньої динаміки цін; нестійкий зв'язок між грошовими агрегатами і цільовим показником інфляції;

- режим таргетування обмінного курсу: високий рівень залежності монетарної політики від зовнішньоекономічних факторів; недостатній зв'язок з пріоритетною метою грошово-кредитної політики – ціною стабільністю;

- режим інфляційного таргетування: послаблення гнучкості монетарної політики; вплив на динаміку інфляції факторів, які не контролюються центральним банком, що обмежує його можливість впливу на рівень інфляції [1, с. 41-42].

Постановою Правління НБУ від 18 серпня 2015 р. № 541 «Про основні засади грошово-кредитної політики на 2016-2020 роки» визначено основні напрями грошово-кредитної політики України на зазначений період:

- дотримання кількісних цілей щодо інфляції;
- зміни ключової процентної ставки грошово-кредитної політики;

- процентної ставки за операціями Національного банку України, що мають найбільший вплив на стан грошово-кредитного ринку;

- беззаперечна пріоритетність досягнення та підтримання цінової стабільності порівняно з іншими цілями та завданнями грошово-кредитної політики;

- режим плаваючого обмінного курсу. Обмінний курс значною мірою визначатиметься ринковими умовами без попереднього встановлення бажаного або прогнозного значення;

- перспективний характер прийняття рішень, які ґрунтуються на макроекономічній основі. Рішення щодо параметрів грошово-кредитної політики ґрунтуються на комплексному макроекономічному аналізі та прогнозі;

- прозорість діяльності Національного банку України;

- інституційна, фінансова та операційна незалежність Національного банку України [17].

Безперечно, успішність проголошених стратегічних напрямів досягнення мети грошово-кре-

дитної політики України будуть забезпечувати обґрунтовані і дієві монетарні інструменти, такі як: подальша лібералізація валютного законодавства, ефективна політика управління державним боргом, ефективна реалізація політики інфляційного таргетування, підвищення довіри населення до банківської системи та стимулювання заощаджень шляхом підтримання низького рівня інфляції та встановлення привабливих процентних ставок.

Щодо реалізації монетарної політики держави, то вона повинна враховувати зміну стратегічних цілей у різні етапи розвитку національної економіки, що відрізняються між собою в залежності від обраних пріоритетів. Якщо роль НБУ обмежується лише забезпеченням стабільності національної грошової одиниці, вона далеко не повною мірою розкриває його можливості, особливо як інституту, що здійснює регулювання діяльності комерційних банків та вирішує важливі соціально-економічні функції. Йдеться про вирішення, окрім проблеми боротьби із інфляцією, питання щодо стимулювання економічного зростання та забезпечення високої зайнятості населення, що характеризують відтворювальні аспекти монетарної політики, яка проводиться центральним банком країни. Досягнення стратегічних цілей включає реалізацію проміжних цілей грошово-кредитної політики НБУ. Головним завданням проміжних цілей є пошук стримування кон'юнктури на товарних і грошових ринках. Проміжними цілями грошово-кредитної політики держави слід вважати завдання, що ставляться безпосередньо на коротко- та середньострокових інтервалах часу. Проміжні цілі можуть бути різними та пов'язані з певними макроекономічними аспектами: темпом зростання загальної грошової маси, обсягами кредитування суб'єктів підприємництва, процентними ставками, темпами зростання номінального та реального ВВП, індексом цін, рівнем валютного курсу та ін. [13, с. 26]. Але, поряд з цим, не втрачають своєї актуальності стратегічні питання забезпечення ефективної реалізації інструментів грошово-кредитної політики.

Переходячи до сучасного стану банківської системи України, можна сказати, що він свідчить про зростання грошової, фінансової та валютної небезпеки. Це пов'язано з девальвацією національної валюти, дефіцитом платіжного балансу, зростанням зовнішнього боргу, недостатнім обсягом міжнародних резервів.

Зниження довіри до банківської системи в цілому та вилучення домогосподарствами значної частки депозитів призвело до необхідності підвищення контролю з боку НБУ як регулятора діяльності комерційних банків. Наслідком цього стало позбавлення з початку 2014 року понад 80 комерційних банків ліцензій НБУ на здійснення банківської діяльності. На них припадало близько 25% загальних активів [12, с. 70].

Вплив зовнішніх фінансових шоків на фінансову та банківську системи України відбувається через такі канали: макроекономічний, торговельний, валютний, банківський та фондового ринку. До внутрішніх ризиків, що залишаються також високими, слід віднести наступні: політичні, фінансові, боргові, кредитні, банківські.

З метою забезпечення в Україні фінансової стабільності НБУ слід продовжувати реалізацію таких заходів: здійснення постійного моніторингу стабільності фінансової системи в цілому; розбудову макропруденційної політики, що полягає у виявленні та оцінці системних ризиків для фінансової стабільності та вжитті упереджувачих заходів з мінімізації цих ризиків. У разі необхідності НБУ повинен застосовувати монетарні інструменти для зменшення впливу шоків на фінансову систему України; він також може проводити роботу щодо скорочення обсягів кредитування пов'язаних осіб до рівня, що не загрожує стабільній діяльності банків та банківської системи в цілому; ініціювати зміни у законодавчій базі, що спрямовані на вдосконалення фінансової системи України [14].

Зараз економіка України є дуже вразливою до зміни світової кон'юнктури на зовнішніх товарних ринках. Основні ризики у сфері зовнішньоекономічної діяльності пов'язані з нестабільністю динаміки світових цін на сировинні товари. У разі падіння цін на сировинну продукцію з низькою доданою вартістю, надходження в Україну від експорту суттєво знижуються, що негативно впливає на поточний рахунок платіжного балансу країни та обмінний курс гривні. Водночас пригнічується економічна активність у зв'язку зі зниженням конкурентоспроможності експорт орієнтованих підприємств України та скороченням їх платоспроможного попиту. За таких умов заходи щодо подолання ризиків цінової нестабільності та падіння темпів економічного зростання можуть призвести лише до тимчасових результатів. Значною мірою вони знаходяться поза межами впливу НБУ [12].

З метою забезпечення стійкого економічного зростання та підвищення рівня життя населення необхідно знизити залежність української економіки від впливу зовнішніх та внутрішніх чинників. Це можливо здійснити за рахунок переходу до моделі інноваційного розвитку економіки та досягнення якісних зрушень в національній економіці [14]. Такий перехід передбачає не тільки глибокі структурні перетворення, але й формування найбільш сприятливих фінансових умов для економічного зростання.

Першочерговими завданнями економічної політики держави на макrorівні є забезпечення стійкості фінансової системи та підтримання стабільності національної грошової одиниці, що характеризує ступінь економічного розвитку держави. Важливим напрямом є також стабілізація рівня інфляції. В Україні у 2017 році темп приросту інфляції становив 13,7%, що було вище встановленого НБУ рівня у 8%. У світовій економіці за 2014-2015 роки граничним значенням інфляції, за межами якого темпи економічного зростання помітно уповільнювалися або знижувалися, було 6%.

Слід зазначити, що за даними НБУ, на кінець 2019 року очікувана інфляція передбачена на рівні 5%. Це пов'язано з досить високою інфляцією в Україні та впливом амплітуди інфляційних шоків. У разі досягнення інфляційної мети у середньостроковому періоді на рівні 5% можливо очікувати у подальшому поступового зниження інфляції. Внаслідок цього будуть фор-

муватися необхідні умови для відновлення темпів економічного зростання та підвищення рівня зайнятості населення. Досягнення поставлених інфляційних цілей сприятиме також забезпеченню прогнозованих темпів зростання ВВП, яке у 2018 році очікується на рівні 3%, а з 2019 року може вийти на свій потенційний рівень – 4% [14].

Для забезпечення економічного зростання, проведення структурних зрушень, реалізації програми покращення умов кредитування, формування довгострокових інвестиційних ресурсів необхідно посилити координацію грошово-кредитної (монетарної) та бюджетно-податкової політики держави.

В Україні вдосконалення монетарної політики повинно враховувати позитивний досвід європейських країн. Забезпечення стабільності фінансового сектору передбачає посилення захисту прав інвесторів, кредиторів та споживачів послуг у сфері банківської та фінансової діяльності. Також вимагає відповідного обґрунтування ступінь керованості режиму плаваючого валютного курсу. Особливу увагу слід приділити розвитку небанківського кредитування, поширенню електронних грошей та новітніх фінансових та банківських технологій [4].

Висновки і пропозиції. Отже, грошово-кредитна політика України є надзвичайно важливим інструментом регулювання соціально-економічного розвитку економіки. І підвищення її дієвості, ефективності дозволить стабілізувати ситуацію в грошово-кредитній сфері, а також забезпечить позитивний вплив на виконання основних завдань розвитку країни в цілому. Враховуючи важливість підвищення ефективності основних інструментів монетарної політики держави в Україні, необхідно, перш за все, забезпечити узгодженість монетарної та бюджетно-фінансової політики. Тому вдосконалення монетарного та бюджетно-фінансового механізмів повинно передбачати реалізацію наступних заходів:

- узгодження термінів обміну інформацією при розробці основних прогнозних і програмних документів уряду та НБУ;
- розробку меморандуму між урядом та НБУ відносно формування цілі єдиної фінансово-економічної політики України, визначення цільових макроекономічних показників, вибір

основних напрямів діяльності монетарних та фінансових інститутів, а також механізму досягнення обраних цілей;

- удосконалення управління коштами уряду на єдиному казначейському рахунку (ЄКР), відкритому в НБУ. Зараз мінливість коштів на ЄКР супроводжується коливаннями процентних ставок, що призводить до нестабільності на міжбанківському ринку та вартості коротко строкового рефінансування комерційних банків;

- підвищення рівня бюджетної дисципліни з метою зниження дефіциту Державного бюджету України та зменшення витрат на його фінансування з боку уряду та НБУ;

- забезпечення ефективної співпраці уряду та НБУ в напрямку подальшого розвитку фондового ринку з метою підвищення дієвості такого інструменту монетарної політики, як операції на відкритому ринку з цінними паперами, а також розширення джерел фінансування дефіциту Державного бюджету України;

- активізацію діяльності уряду та НБУ у напрямку надання державних гарантій реальному сектору економіки за кредитами комерційних банків.

Для відновлення життєдіяльності банківської системи України необхідно проведення системних реформ за такими ключовими напрямками:

- 1) зменшення обсягу так званих «поганих» та високо ризикованих позик та посилення фінансового моніторингу діяльності кредитно-фінансових установ;

- 2) покращення якості банківського нагляду й мікропруденційного регулювання;

- 3) запровадження стратегій реструктуризації банків та нарощування їх власного капіталу;

- 4) підвищення ефективності нагляду за Фондом гарантування вкладів і державними банками;

- 5) оптимізація інституційного середовища й вдосконалення законодавчої бази для подолання проблеми неефективних позик. Реалізація запропонованих заходів спрямована на вдосконалення монетарної політики держави, стабілізацію грошово-кредитної сфери з боку уряду та НБУ, покращення ситуації на грошовому ринку, зростання ліквідності комерційних банків, підвищення обсягу валютних резервів, стабілізацію курсу національної грошової одиниці та динамічний розвиток економіки України.

Список літератури:

1. Авраменко О.О. Грошово-кредитна політика України в системі забезпечення економічної безпеки держави / О.О. Авраменко: дис. канд. економ. наук: 21.04.01. – Київ: Нац. ін-т страт. дослід., 2016. – 282 с.
2. Адамик Б.П. Центральний банк і грошово-кредитна політика: підручник / Б.П. Адамик – Київ: Кондор, 2011. – 416 с.
3. Базилевич В. Макроекономіка: підручник / В. Базилевич, К. Базилевич, Л. Баластрик – К.: Знання, 2008. – 743 с.
4. Богдан Т.П. Глобальні умови та внутрішні ризики функціонування валютно-фінансової сфери / Богдан Т.П. // Фінанси України. – 2017. – № 1. – С. 52-74.
5. Бондаренко Л.А. Нетрадиційні заходи грошово-кредитної політики центральних банків в умовах кризи / Л.А. Бондаренко // Банківська справа. – 2015. – Випуск 2(112). – С. 58-61.
6. Бурда М. Макроекономіка: Європейський контекст: підручник / М. Бурда, Ч. Виплош ; пер. з англ. – К.: Основи, 1998. – 682 с.
7. Ветрова І.В. Правові основи реалізації грошово-кредитної політики Національного банку України / І.В. Ветрова: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 (адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право). – К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2007. – 20 с.
8. Галушко Ю.П. Інструменти грошово-кредитного регулювання в системі факторів економічного зростання / Ю.П. Галушко: дис. канд. економ. наук: 08.00.08 (гроші, фінанси і кредит). – К.: ДВНЗ «Університет банківської справи», 2016. – 223 с.

9. Данилишин Б.М. Основні напрями монетарної політики України / Б.М. Данилишин // Фінанси України. – 2018. – № 1. – С. 9-25.
10. Корнеева Ю.В. Особливості системи грошово-кредитного регулювання на теренах СНД у процесі переходу до ринкової економіки / Ю.В. Корнеева // Економічний аналіз. – 2013. – Том 13. – С. 79-87.
11. Кулінська А.В. Державне управління фінансовою складовою економічної безпеки національної економіки України / А.В. Кулінська: дис. докт. економ. наук: 08.00.03 (економіка та управління національним господарством (економічні науки)). – Одеса: Одеський національний політехнічний університет, 2017. – 531 с.
12. Міщенко В.І. Світові тенденції монетизації економіки / В.І. Міщенко, С.В. Науменкова, І.М. Льон // Фінанси України. – 2017. – № 9. – С. 53-74.
13. Нікіфоров П. Монетарна політика в системі економічної політики держави: теоретичні підходи та прикладні аспекти / П. Нікіфоров // Економіка України. – 2001. – № 10. – С. 25-31.
14. Основні засади грошово-кредитної політики на 2018 рік та середньострокову перспективу [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua>.
15. Оголь Д.О. Вплив грошово-кредитної політики на економічне зростання України / Д.О. Оголь: дис. канд. економ. наук: 08.00.08 (гроші, фінанси і кредит). – Суми: Українська академія банківської справи, 2016. – 285 с.
16. Пономаренко А.А. Особливості кредитно-грошової політики України на сучасному етапі / А.А. Пономаренко // Вісник черкаського ун-ту. – 2009. – Вип. 151. – С. 149-156.
17. Про основні засади грошово-кредитної політики на 2016-2020 роки: Постановою Правління НБУ від 18 серпня 2015 р. № 541 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0541500-15>.
18. Монетарна політика національного банку України: сучасний стан та перспективи змін: монографія / за ред. В.С. Стельмаха – К.: Центр наукових досліджень Національного банку України, УБС НБУ, 2009. – 404 с.
19. Швайко М.Л. Особливості грошово-кредитної політики України в сучасних умовах / М.Л. Швайко // Социальная экономика. – 2016. – № 1. – С. 82-86.

Грубляк О.М., Шкрумеляк Н.И.

Черновицкий национальный университет имени Юрия Федьковича

ЭКОНОМИЧЕСКАЯ СУЩНОСТЬ И ОСНОВНЫЕ ПРОБЛЕМЫ ДЕНЕЖНО-КРЕДИТНОЙ ПОЛИТИКИ НБУ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ

Аннотация

Исследован вопрос определения сущности понятия «денежно-кредитная политика». Изучено соотношение исследуемого понятия и понятие «монетарная политика». Подчеркнута важность совершенствования монетарной политики государства в направлении обеспечения стабильного развития национальной экономики. Акцентировано внимание на стабилизации денежной сферы и определении денежной массы. Отмечено росте уровня финансовой, денежной и валютной безопасности в Украине. Предложены направления дальнейшего реформирования банковской системы в Украине.

Ключевые слова: денежно-кредитная политика, монетарная политика, монетарное таргетирование, таргетирование обменного курса, инфляционное таргетирование.

Hrubliak O.M., Shkrumelyak N.I.

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

ECONOMIC SITUATION AND MAIN PROBLEMS OF THE NBU MONEY-CREDIT POLICY IN MODERN CONDITIONS

Summary

The question of definition of "monetary policy" is investigated. The correlation between the investigated concept and the concept of "monetary policy" is studied. The importance of improving the monetary policy of the state in ensuring the stable development of the national economy is emphasized. The emphasis is on stabilizing the monetary sphere and identifying the money supply. The increase of financial, monetary and currency security in Ukraine is emphasized. Proposed directions for further reform of the banking system in Ukraine.

Keywords: monetary policy, monetary policy, monetary targeting, exchange rate targeting, inflation targeting.